

[Christophersen]

at begynde et andet sted end dér, hvor ministeren begynder.

(Kort bemærkning).

Ole Olsen (SF):

Hr. Waldorff mente, at hverken hr. Freddy Madsen eller jeg havde forstået, hvad han sagde, eller havde forstået teksten. Jeg er lidt undrende. Vi snakkede om renteskatteordningen, og hvis jeg f. eks. har et pantebrev på 200.000 kr. og får 10 pct. i rente, så er det 20.000 kr. om året. Efter renteskatteordningen, hvor 40 pct. skal holdes tilbage, så har jeg 12.000 kr., og med et marginals-kattetræk på 67 pct. har jeg ca. 7.000 kr. tilbage. Jeg synes altså, 12.000 kr. er mere end 7.000 kr.

I anden omgang løftede hr. Waldorff så sløret, for da begyndte han pludselig at snakke om, at det skulle trækkes fra i skatten. Det ene er altså afsnit A på s. 19, og det andet er afsnit B. Hvis hr. Waldorff havde læst teksten omhyggeligt, tror jeg, han kunne have undgået debatten med både hr. Freddy Madsen og mig.

Hermed sluttede forhandlingen.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Forhandling om boligministerens redegørelse af 11. maj 1978:

Redegørelse om regeringens langsigtede boligpolitik.

(Redegørelse nr. VIII. Redegørelsen givet 11/5 78. Anmodning om forhandling 12/5 78).

Formanden:

Taletiden er 15 minutter i første omgang og 5 minutter i anden omgang for ordførere; for andre medlemmer er taletiden 5 minutter.

Forhandling

Knud Damgaard (S):

Det har været nævnt, at regeringens udspil på boligområdet skulle være skrevet med pen udefra. Af hensyn til de forlydender finder jeg det rimeligt at henvise til, at jeg som mit partis ordfører ved debatten den 27. oktober 1977 sagde, at vi fra socialdemokratisk side ville arbejde for lighed mellem ejere og lejere

gennem et ensartet finansieringsgrundlag for ejer- og lejerboligen. Under hensyn til den rolle, boligpolitikken spiller både samfundsøkonomisk og beskæftigelsesmæssigt, må der nemlig fremover stiles efter at opnå en stabil byggerytme samt efter at gøre det lettere for det offentlige at styre byggeriets omfang. Derfor søger vi et nybyggeri talmæssigt på omtrent det nuværende niveau. Dette tal må dog tilpasses byfornyelsesaktiviteten. Den aktivitet må vi påregne det er nødvendigt gradvis at forøge, idet prognoserne for befolkningstilvæksten viser en faldende tendens. Ønsker vi derfor at fastholde beskæftigelsen i boligsektoren, må vi i stigende grad udvikle saneringen og byfornyelsen.

En væsentlig del af landets befolkning bor da også fortsat i-utidssvarende boliger eller boligkvarterer. I januar 1978 skønnes det efter et groft skøn, at 300.000 boliger mangler enten centralvarme, bad eller toilet. Der er desuden boliger, som uden at være modne til nedrivning er for små og bør sammenlægges for at danne rammen om en tidssvarende bolig. Andre ejendomme er forsømte og nedslidte og ligger i tætbyggede områder uden adgang til lys, luft og rimelige friarealer. Dette medfører nødvendigheden af en forøgelse af de økonomiske rammer for saneringsvirksomhed.

Hvis man imidlertid ser disse forhold i en bredere by- og boligforbedringsramme, så vil det kræve en stor økonomisk indsats fra statens og kommunernes side, og på grund af disse samfundsøkonomiske hensyn vil det være rigtigt at søge fremmet et beslutningsgrundlag ved gennemførelse af nogle pilotprojekter, hvorigennem der kan indhentes de nødvendige erfaringer om tekniske, økonomiske og organisatoriske problemer. Fejlinvesteringer bør fremfor alt undgås, og alene af den grund må pilotprojekterne gennemføres på et relativt beskedent grundlag for så at kunne forøges op igennem 1980'erne. Den start, der er planlagt ved en forøgelse af tilsagnsrammerne til saneringsformål fra 60 mill. kr. til 120 mill. kr., vil kunne tjene til indhentning af et fornuftigt erfaringsmateriale.

Da vi desværre må regne med, at den internationale økonomiske krise selv i en afviklingsfase vil præge dansk økonomi og beskæftigelse negativt, vil der fortsat være behov for en beskæftigelsesstimulerende ind-